

Genderová a multikulturní indoktrinace dětí v mikrojeslích podle MPSV. Pro holčičky vojačky, pro kluky šaty a zlatou hvězdu na čelo?

- CZ24 News | 19. října 2019

TOMÁŠ VYORAL: Příručka Ministerstva práce a sociálních věcí mimo jiné radí vychovatelům a vychovatelkám v mikrojeslích: „Pokud je to možné, vybíráme hračky, např. panenky, i jiné než světlé barvy pleti atd.“ nebo „vybíráme také příběhy, ve kterých se vyskytují různé modely rodiny nebo které nepracují s tradičními stereotypy v rolích mužů a žen“. Orwellovo 1984 nebo Boyové Kallocaín se začínají naplňovat. Pro děti od 6 měsíců do 4 let. Už brzy. Příjemnou indoktrinaci vašim dětem přeje Ministerstvo práce a sociálních věcí!

Server iDnes informoval o zajímavé Příručce pro zřizovatele mikrojeslí, která je k dispozici na webu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Našel jsem si ji a přečetl. Hromada balastu. Několik málo zajímavých věcí, které jsou dle mého spíše než pro smysluplný vhled do tématu pro odborníky určeny snad některým vojákům či fotbalistům rekvalifikujícím se na vychovatele.

Zatím genderismus a multikulturalismus. Greta až v příštím vydání

A potom nezbytná trocha programově ideologické indoktrinace. Ve jménu dvou velkých témat současného žádoucího směru: multikulturalismus a genderismus. Environmentalismus na první pohled v základní formě, tak jak to rozumný člověk chápe – chovat se slušně k přírodě, živočichům a šetřit zdroji. V příštím vydání už však zcela jistě tvůrci nezapomenou na věrozvěstku a nejprotežovanější záškolačku na světě – Švédku Gretu.

Je docela dobře pochopitelné, proč tyto tendence novodobí šířitelé žádoucí ideologie mají potřebu tlačit do hlaviček co nejmenších dětí. Železo je třeba kout, dokud je žhavé. Stejně jako ohýbat proutek. Chceš porazit nepřítele? Vychovej jeho děti. Jen obrazem. Kdo je nepřítel, to tady rozebírat nebudu.

Potírání předsudků o mužích a ženách. Příště potírání nežádoucích?

V textu se třeba dozvídáme některé „příklady etických principů, ze kterých vychází profesionální péče a výchova v mikrojeslích“.

„Děti jsou vedeny k vědomí rozdílnosti a různorodosti v lidské společnosti z hlediska kulturních a hodnotových odlišností, k vědomí odlišnosti mezi lidmi, s důrazem na potírání předsudků o mužích a ženách.“

Potírání zdá se mi být trochu silným výrazem. Nemyslíte? Začíná to potíráním předsudků, hned záhy následuje takzvaná „nenávist“ a „fake news“ a končí to potíráním nežádoucích názorů a jejich nositelů.

„Neříkáme, že nějaká hračka či aktivita je jen pro chlapce, nějaká pro dívky. Pokud je potřeba děti rozdělit, mělo by to být z funkčního důvodu, nikoli jen podle pohlaví či věku (takové rozdělování vytváří hranice mezi dětmi tam, kde přirozeně nejsou, a utvrzuje děti ve stereotypním vnímání, že dívky a chlapci se na něco hodí víc jen na základě jejich pohlaví).“

Holčičky budeme nutit hrát s vojáčky a kluky na princeznu Jasněnku

„Speciální pozornost věnujeme stereotypnímu rozdělení rolí mezi muže a ženy, zařazujeme aktivity, které toto vnímání nabourávají. Povzbuzujeme dívky a chlapce ke společným hrám, které jsou běžně přisuzovány pouze jednomu pohlaví (např. uspořádáme závody v posílání autíček pro všechny, každé dítě si vybere autíčko, pojmenuje ho a s ním pak soutěží; každé dítě si vezme s sebou na hřiště panenku a bude jí dělat maminku/tatínka, připraví oblečení, jídlo, budete vozit v kočárku atd.).“

Rozdělení dětí podle pohlaví vytváří hranice, kde přirozeně nejsou? A to psal prosím který novodobý sociální inženýr? Nejsem sice biolog ani psycholog, ale aspoň z vlastních zkušeností vím, že jsme se naopak coby kluci a holky přirozeně „rozdělovali“, nebo spíše skupinkovali sami. Vyplynulo to přirozeně na základě zájmu o určité hry a hračky, který mají obecně (ač to není 100% pravidlem) pohlaví odlišný. Ostatně v rámci určitých činností a zájmů to přece pokračuje i v dospělém věku.

Vybíráme hračky i jiné než světlé barvy pleti

Teď mají evidentně vychovatelé „povzbuzovat“ dívky, aby si hrály na Ramba s vojáčky, na Tarzana či Želvy Ninja, a kluky naopak na princezny se zlatou hvězdou na čele. To je ten pokrok. A to předesílám, že jsem sám jako malý – přirozeně, aniž by mě k tomu někdo „povzbuzoval“ – taky vozil kočárek s panenkou. A na žádný coming out to u mě nevypadá.

„Pokud je to možné, vybíráme hračky, např. panenky, i jiné než světlé barvy pleti atd.“

„Při čtení pohádek vybíráme, mimo klasických českých nebo evropských, i pohádky z jiných kulturních okruhů. Vybíráme také příběhy, ve kterých se vyskytují různé modely rodiny nebo které nepracují s tradičními stereotypy v rolích mužů a žen...“

„Pokud se ve skupině vyskytuje dítě, které je něčím pro ostatní výrazné (jiné etnikum, jiný jazyk,

zdravotní postižení...), použijeme tuto odlišnost pro obohacení celé skupiny, s dětmi si povídáme o tom, že svět je velmi různorodý a to jej dělá krásný...”

Pozor na jazyk váš i vašich svěřenců!

Ke všudypřítomné genderové indoktrinaci taky trocha multikulturalismu. Panenky i jiné než světlé barvy pleti. Odhaduji, že v příští verzi příručky bude „panenky výhradně nebílé barvy pleti“. Bílá plet je přece vada, jak přednášel Miroslav Donutil v Pravdivém příběhu o Sněhurce, kterou na závěr „obohatil“ černocho, s nímž měla krásné hnědé děti, které už tu její „vadu“ neměly.

„Cíleně vybíráme vhodné knihy a písničky s různorodým zaměřením, zařazujeme jak klasické české pohádky, tak moderní (např. i pohádky, které nabourávají genderové stereotypy a rozšiřují jeho kulturního obzor).“

„Člověk má tendenci mimoděk sklouzávat ke stereotypnímu chování a s tím souvisejícímu vyjadřování. Je třeba si při kontaktu s dětmi dávat pozor, vyvarovat se větám typu: ‚Takhle se správný kluk nechová/chová.‘, ‚Tohle je přece pro holky!‘. Při aktivitách typu ‚povolání‘ pracovat s oběma rody (např. na kartičkách s obrázky mít i genderově netradiční povolání, pojmenovávat profesi oběma rody, ptát se nestereotypně)....“

Jestli je tenhle pamflet myšlený pro dobro našich dětí, tak já jsem papež Tomáš a Tomáš Halík je duší skutečně křesťanský kněz. Nebo raději jen to první, to druhé už je příliš silná fantasmagorie.